

Wat is Gods plan met jouw leven? Met jouw kerkelijke gemeente? Goede vraag. Misschien sta je wel voor een moeilijke keuze, denk je na over je toekomst of vraag je je af waarvoor jij hier op aarde bent. Je vuurt schietgebedjes af naar de hemel. En waar het geen schietgebedjes zijn, zijn het misschien wel grote smeekgebeden om een antwoord. ‘Heer, welke weg mag ik gaan? Wat is de beste keuze? Wat is Uw wil met mijn leven, met uw kerk?’

Gods plan. De waarheid is dat we elkaar niet kunnen vertellen wat voor toekomst er in het verschiet ligt. En al helemaal niet welke keuze we in een bepaalde situatie moeten maken. Maar misschien is het ook niet altijd de vraag welke weg we inslaan in ons leven. Het draait misschien meer om de vragen: Hóe leven we? En hóe maken we onze keuzes?

Er is een spreuk van Maarten Luther: ‘*Al ken ik niet de weg die God met mij gaat, ik ken wel mijn Gids.*’ En dat doet denken aan *Psalm 23*. ‘*De Heer is mijn Herder.*’ We mogen leren geloven als een schaap. Een schaap laat zich leiden door zijn herder en hij luistert naar de stem van de herder. En niet alleen dat: een schaap is veilig onder de hoede van de herder. Op diezelfde manier mag je erop vertrouwen dat God jouw Herder is. Hij waakt over al Zijn schapen, en dus ook over jou. Waar je ook doorheen zult gaan, wat er ook in het verschiet ligt, God zal bij je zijn.

Vragen of God jou de weg wil wijzen is een prachtig gebed dat getuigt van vertrouwen, veiligheid, gehoorzaamheid en afhankelijkheid. Soms opent God een deur of een raam of spreekt Hij door mensen in jouw omgeving. En soms maken we weleens een keuze waar we achteraf spijt van hebben. Waar het lijkt alsof de Herder ons terugroept. Maar net als een schaap dat afdwaalt, mogen we op onze ontdekkingstocht in het leven daarvan leren, opnieuw richting vinden, de moed hervatten en biddend zingen:

*Heer, wijs mij Uw weg en leid mij als een kind,
dat heel de levensweg, slechts in U richting vindt.
Als mij de moed ontbreekt om door te gaan,
troost mij dan liefdevol en moedig mij weer aan.*

https://www.youtube.com/watch?v=hzYJ5foLPnc&ab_channel=NederlandZingt%28EO%29

Denk na over de toekomst van uw gemeente

Veel gemeenten zijn bevangen door kramp vanwege de krimp. Hoe houden we het vol? Wat is onze toekomst? Maar de huidige visienota van de Protestantse Kerk zet deze ontwikkelingen wel in een ander perspectief:

Naar onze overtuiging komt het in onze tijd en context aan op 'lege handen', ontvankelijkheid, waakzaamheid en concentratie op God. We oefenen onszelf in een spiritualiteit van alertheid. De kerk is niet een bedrijf dat we moeten redden, de kerk leeft van verbondenheid met Jezus Christus; we volgen Hem. Daarom zeggen we niet: Jezus is daar waar de kerk is, maar: waar Jezus is, daar is de kerk. We strekken ons uit om daar te zijn waar Jezus is. (...) De kerk leeft van genade. We beginnen de visienota met deze bevrijdende grondtoon.

Dit perspectief geeft ontspanning in een situatie van gemeente-zijn, die nogal eens leidt tot verkramping. Ontspanning, niet vanuit optimisme, maar vanuit verwachting en hoop. En vanuit dit perspectief geloven we ook dat het zin heeft om bezig te zijn met de toekomst van de gemeente.

Focus

'Lege handen, waakzaamheid en concentratie op God.'

- Wat roepen die woorden bij u op? Hoe zou dat er concreet uit kunnen zien? Denk er de komende tijd eens over na en noteer uw gedachten. En wissel deze eens uit als u weer samenkomt als kerkenraad of gespreksgroep.